

Tab. 3. Variantný prepočet pre rôzne možnosti spracovania odpadov

Názov variantného spracovania	Množstvá odpadu pre jednotlivé varianty pri prednostnom spracovaní na:			
	rozmer	kompost	druhotné suroviny	spálenie
— Odpady na kompost	[t · r ⁻¹]	19 934	6 457	—
potrebná plocha na spracovanie	[m ²]	14 404	9 362	—
množstvo na skládkovanie	[t · r ⁻¹]	3 476	2 260	4 594
výsledné množstvo kompostu	[t · r ⁻¹]	6 457	4 197	—
— Odpad na druhotné spracovanie	[t · r ⁻¹]	1 365	5 091	1 365
potrebná plocha	[m ²]	2 322	8 655	2 322
množstvo na skládkovanie	[t · r ⁻¹]	88	254	88
— Odpad na spálenie	[t · r ⁻¹]	1 117	620	6 457
potrebná plocha	[m ²]	726	403	4 197
množstvo na skládkovanie	[t · r ⁻¹]	167	93	968
Celková potreba plochy	[m ²]	17 452	18 421	6 519
Celkové množstvo na skládkovanie	[t · r ⁻¹]	3 733	2 607	5 651

Tab. 4. Rozloženie výskytu odpadov na jednotlivé mesiace

Mesiac	Množstvo odpadov [t]		
	min.	max.	priem.
Január	958	1 618	1 288
Február	881	1 486	1 183
Marec	933	1 574	1 253
Apríl	907	1 530	1 218
Máj	850	1 434	1 142
Jún	798	1 346	1 072
Júl	704	1 189	947
August	715	1 206	961
September	850	1 434	1 142
Október	912	1 539	1 225
November	953	1 609	1 281
December	984	1 661	1 323

Architektúra v prostredí

V rekreačnej oblasti Vysokých Tatier sa v dňoch 21.—23. 5. 1991 uskutočnila 3. vedecká konferencia „Architektúra v prostredí“. Jej usporiadateľmi boli Ústav stavebníctva a architektúry SAV, Spolok architektov Slovenska a Dom techniky ZS VTS Bratislava.

Hlavnou témou podujatia bolo prostredie, v ktorom sa architektonické dielo nachádza, ovplyvňuje a formuje ho, prostredie, ktoré architektúra vytvára pre človeka. V referátoch sa zdôrazňovali predovšetkým tri aspekty: architektonicko-urbanistický, sociologický a ekologický, odrážajúce niektoré nové trendy pri tvorbe kvalitného životného prostredia.

Architektonicko-urbanistický pohľad bol najvýraznejší, lebo na konferencii prevažovali architekti, urbanisti a odborníci z technických vied. Zdôrazňovali používanie zdravo nezávadných stavebných materiálov, najmä nevyhnutnosť vylúčiť z nich toxické zložky. Obsahujú ich napr. pórobetónové výrobky z elektrárenských popolčiek, rôzne nátery používané v interiéroch, Luxol atď. Treba sa orientovať na prirodzené zdroje energie (solárnu — zasklené verandy a terasy) a vrátiť sa k prírodným materiálom (drevo, kameňu, nepálenej tehle). K znižovaniu tepelných strát budov prispieva špeciálna obalová a izolačná technika, ako aj málo členitý kompaktný tvar budov. Do architektonického diela treba zakomponovať čo najviac prírodných prvkov (napr. zatravnené strechy). Takéto nové architektonické prvky pomáhajú vytvárať priaznivú mikroklimu a prispievajú predovšetkým k prirodzenému zakomponovaniu architektúry do okolitého prostredia. V týchto intenciách treba nasmerovať novú výstavbu a aktualizovať koncepciu technickej politiky.

Praktická ukážka „ekologickej“ architektúry — v Paríži.

Sociológovia a ekológovia rozšírili úzko špecifický architektonicko-urbanistický pohľad na životné prostredie človeka (zahŕňajúci len obytné prostredie) o skúmanie jeho širšieho životného priestoru — sídelného prostredia. Poukázali na celý rad sociálnych anomálií, napr. vznik neprirodených sociálno-demografických štruktúr, narušenie prirodzeného sociálneho základu sídiel, ich primeranej kvality, reprodukčných schopností, narušenie historickej kontinuity vývoja, rast uniformovanosti a monotónnosti, stratu priestorovej identity, oslabenie pocitu domova, stratu ľudskej mierky, individualnosti a osobitosti daného sídla a mnoho ďalších. Ekológovia upozornili na silnú antropogenizáciu až devastáciu prírodného prostredia, narušenú priestorovú stabilitu a celkový ekologický stav krajiny, kvantitu a kvalitu prírodných zdrojov — ohrozenú kontamináciou vody, pôdy, ovzdušia, ohrozený genofond, ako

aj existenčnú podstatu ľudského rodu a pod. Tieto socio-ekologické problémy vznikli z nerešpektovania prirodzených daností krajiny, ako aj lokálnych a regionálnych špecifik sociálnych spoločenstiev.

Z prednesených príspevkov vyplynula zjavná potreba humanizácie, ekologizácie, estetizácie a celkovej kultivácie sídelného a obytného prostredia. Ich spoločným cieľom je zosúladiť záujmy ochrany prírody a prírodných zdrojov s ľudskými požiadavkami na hmotný blahobyť.

Hlavné smery tohto procesu spočívajú:

- v ekologizácii a humanizácii vedomia spoločnosti, politických a sociálnych vzťahov, rozhodovacích a riadiacich procesov;
- v ekologizácii a humanizácii legislatívnych a ekonomických nástrojov riadenia spoločnosti;
- v ekologizácii a humanizácii hospodárenia v krajine;

- v ekologizácii technologických procesov;
- v humanizácii obytného a sídelného prostredia.

Mottom celého podujatia bolo: architektúra — životné prostredie — harmónia — zdravie. Dúfajme, že nové smery prinesú želané ovocie aj pri výstavbe našich miest a obcí, ktoré nevyhnutne potrebujú ozdravenie a humanizáciu.

Konferencia prispela nielen k výmene poznatkov, ale aj k získaniu najnovších informácií pre praktické riadenie a usmerňovanie výstavby sídiel, tvorby a ochrany životného prostredia. Bola určená pre vedeckých pracovníkov a vysokoškolských pedagógov z oblasti architektúry, urbanizmu, techniky a ekológie prostredia i pre pracovníkov štátnej správy na úseku životného prostredia a výstavby.

Vysoký konferenčný poplatok aj v tomto prípade podstatne znížil počet účastníkov nielen domácich, ale aj zahraničných. A tak sa tejto závažnej problematike venovalo po necelé 3 dni iba niečo vyše 40 odborníkov. Komercionalizmus postihol aj vedecké podujatia. Obmedzuje sa tak možnosť skontaktovať odborníkov z rôznych vedných odborov, inštitúcií a krajín. Zaujemei, ktorí sa chcú bližšie oboznámiť s problematikou „Architektúra v prostredí“, môžu si objednať Zborník referátov u organizačného garanta (RNDr. Ingrid Baková, tel. č. 213 300).

Konferencia skončila výzvou všetkým architektom, urbanistom a inžinierom:

*„konečne stavať pre ľudí,
architektonicky nápadito,
urbanisticky organizovane,
stavebne poctivo,
zdravotne nezávadne,
ekologicky šetrne
a hlavne v zdravom životnom
prostredí“.*

**Tatiana Hrnčiarová,
Zita Izakovičová**